

KAMNISKI OBČAN

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE KAMNIK

LETO VII/1968 ● ŠTEVILKA 7 SEPTEMBER 1968 CENA 50 S DIN

VELIKO SREČANJE ŠLANDROVCEV V MOTNIKU Zagotovilo Titu: Nadaljevali bomo tradicije NOB

Cez 600 nekdanjih borcev VI. slovenske narodnoosvobodilne brigade »Slavka Šlandra« se je skupaj s svojimi nekdanjimi komandanti, narodnimi heroji Janko Sekirnikom-Simonom, Jožetom Lepinom-Risom in Mirkom Jermanom zbralo na proslavi 25-letnice ustanovitve brigade v Motniku v Tuhinjski dolini. Na proslavo je prišlo okrog štiri tisoč ljudi iz Kamnika, Domžal, Tuhinjske doline, Žalca, Mozirja in Zasavja. Med gosti sta bila predsednik republiškega odbora ZZB NOV Slovenije Franc Leskošek-Luka in član izvršnega komiteja CK ZKJ Mitja Ribičič-Ciril.

Po pozdravnem nagovoru predsednika občinske skupščine Kamnik Vinka Gobca je govoril prvi komendant Šlandrove brigade generalpodpolkovnik Janko Sekirnik-Simon.

V začetku svojega govora je opisal zmagovito pot Šlandrove brigade od njene ustanovitve pa vse do zmage nad okupatorjem, potem pa je prešel na današnji čas in v tem delu svojega govora zlasti poudaril naslednje:

»Kakor nam je v času vojne bila glavna naloga osvoboditi deželo fašistične okupacije in zgraditi temelje socialistične družbe, tako je danes naša velika naloga vse to varovati in čuvati. Z velikimi žrtvami smo kolo naše zgodovine močno potisnili v smer nove demokratične in samoupravne družbene ureditve. Zato ne smemo nikomur dovoliti, da bi porušil to, kar smo zgradili, ali da bi nas spravil s poti nadaljnje krepitve in razvoja našega gospodarskega in družbenega sistema. Naša pot je vsakomur znana in jasna in mi bomo odločno stopali

po njej. Pripravljeni smo se tudi upreti vsakemu zunanjemu poskusu vmešavanja in urejanja naših notranjih zadev ter naših mednarodnih odnosov.

Tako politično in družbeno razdeljeni, kot smo bili pred vojno in v času NOB, ko so nas okupatorji razkosali, kvislingi pa poskrbeli, da so s krvjo našega ljudstva podmazali vojaški stroj okupatorskih sil, ne bodo naši narodi nikoli več. Tako slabo oboroženi, kot smo začeli vstajo leta 1941, ko smo bili oboroženi največkrat samo s hladnim orožjem, za novince pa je bila v teh krajih več-

sih tudi palica edino orožje, tudi ne bomo več. Kljub temu pa smo takrat z veliko moralno ljudstva in z večjim vojskovanjem zadrževali na naših tleh okrog milijon sovražnikovih vojakov in z lastnimi močmi osvobodili domovino.

To je zgodovinska resnica, ki se je zavedajo vsi tedanji naši zavezniki, gotovo pa se tega zavedajo tudi vsi tisti, ki mogoče razmišljajo o prisvojitvi delov našega ozemlja ali pa je morda njihov apetit še večji. Toda vedeti morajo, da se aprilski razpad v Titovi Jugoslaviji ne bo nikoli več ponovil in da nam državljanske vojne po vzoru bele garde in četnikov

ne morejo vsiliti. Prav tako vedo, da je leta 1945 enotnost ljudstva in odločnost našega vodstva s tovarišem Titom na čelu onemogočila kombinacije o delitvi interesnih sfer velikih sil na račun male Jugoslavije. Leto 1948 pa je ponovno dokazalo, da so naši narodi trdno in odločno pripravljene braniti svojo neodvisnost. Naša doslednost v izvajanju socialističnih načel v notranjem razvoju in razvoju mednarodnih odnosov je takrat onemogočila stalinističnemu hegemonizmu, da bi v odnosu do nas uveljavil znamenito resolucijo informbiroja, ali da bi s si- ● NADALJEVANJE NA 2. STR.

Ob dogodkih na čehoslovaškem Odločna obsodba agresije in krepitev obrambne pripravljenosti

23. avgusta 1968 je bila v Kamniku razširjena seja komiteja občinske konference s predstavniki in vodstvi družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov v občini in v delovnih organizacijah. Udeležilo se je 51 družbenopolitičnih delavcev, vodil pa jo je sekretar komiteja občinske konference ZKS Kamnik Jože Šteh.

Obravnavali so politično situacijo, ki jo je povzročila agresija in okupacija 5 socialističnih držav varšavskega sporazuma na Češkoslovaško socialistično republiko.

Uvodoma je bilo poudarjeno, da je težko izraziti z besedami vso ogorčenost naših delovnih ljudi, občanov in komunistov proti okupaciji svobodoljubnega in mirosljubnega češkoslovaškega ljudst-

va. Ogorčenja in protest je tem večje, ker je bila storjena skupna agresija 5 socialističnih držav proti socialistični Češkoslovaški.

Ze prvi in drugi dan so bila v vseh naših večjih delovnih organizacijah številna protestna zborovanja in skupni sestanki vodstev družbenopolitičnih organizacij. Z vseh teh zborovanj so bila poslana protestna pisma in brzojavke ● NADALJEVANJE NA 2. STR.

Zbor Šlandrovcev pred slavnostno tribuno

Odločna obsodba agresije in krepitev obrambne pripravljenosti

● NADALJEVANJE S 1. STR.

na vodstva družbenopolitičnih organizacij v republiki in v federaciji.

V delovnih ljudeh je prišlo do polnega izraza zlasti enotnost vseh v obsodbi vsake agresije, še bolj pa te, ki so jo povzročile socialistične dežele, nadalje enotnost v ocenjevanju dosedanje politike zveze komunistov tako v odnosih v mednarodnem delavskem gibanju kot v odnosih med socialističnimi deželami in nasploh v svetu. Posebej je bilo poudarjeno leto 1948, ko so bili pri nas sproženi procesi, ki se jim še

danes konservativne in stalinistične sile v socialističnih deželah tako upirajo.

Na seji so govorili tudi o posledicah, ki jih bo imela ta agresija v mednarodnem delavskem gibanju v odnosih med socialističnimi deželami glede nadaljnega razvoja socializma v svetu ter o ogroženem miru v Evropi in v svetu sploh spričo politike dveh vevsil. Taki odnosi med socialističnimi deželami imajo brez dvoma tudi izredno negativne posledice v razvoju socializma v posameznih deželah.

V razpravi je bilo ugotovljeno, da ljudje, zlasti politično boljše

razgledani, menijo, da so vzroki agresije v notranjem razvoju in odnosov v Sovjetski zvezi, kjer je ob agresiji prevladoval konservativizem in birokratski etatizem, za katerim se skriva predvsem strah pred resničnim razvojem demokratičnega socializma in socialističnih odnosov v lastni deželi in v drugih socialističnih deželah. Proti takemu razvoju socializma — to vemo v Jugoslaviji najbolje — so v dosedanjem razvoju poskusili že marsikaj v tem času pa so segli celo po orožju in nasilju, da bi zavrlji vse napredne tokove v izgradnji humanističnih in demokratičnih socialističnih odnosov. Upravičena je teza, da je ta napad obenem tudi napad na našo prakso izgradnje socialističnih samoupravnih odnosov.

Mnogo se je govorilo tudi o nalogah v našem družbenopolitičnem življenju, ki so predvsem:

- krepitev sistema samoupravnih socialistični donosov
- dosledno izvajanje smernic zveze komunistov Jugoslavije o najvažnejših nalogah ZK pri razvijanju družbenoekonomskih in političnih odnosov
- večja zavzetost in doslednost pri uveljavljanju družbene in gospodarske reforme
- dosleden boj proti vsem oblikam sovražne propagande z ene in druge strani
- krepitev enotnosti v ZK
- potrebna krepitev obrambne moči in pripravljenosti prebivalstva itd.

Na sestanku je bilo sprejeto tudi priporočilo delovnim organizacijam, da se vključijo v zbiranje pomoči za češkoslovaške državljane, ki se v tem času nahajajo v Jugoslaviji.

Temu pozivu so se nekatere delovne organizacije takoj odzvale.

Delovni kolektiv »Stola« je takoj sklenil prispevati 15.000 din.

Sprejeti so bili tudi naslednji sklepi:

1. Vse organizacije ZK naj organizirajo odprte partijske sestanke, na katerih naj sodelujejo v čim večji meri tudi drugi družbenopolitični delavci (sindikati, SZDL, ZMS, ZB, samoupravni organi. Na sestankih naj bi razpravljali o nastali politični situaciji, o nalogah, sklepih in stališčih ZK, zlasti pa o resoluciji, sprejeti na 10. seji centralnega komiteja ZK Jugoslavije.

2. Krepijo obrambno moč in pripravljenost prebivalstva, pri čemer imajo izredno pomembne naloge vse družbenopolitične organizacije, samoupravni in drugi organi v občini in delovnih organizacijah.

3. Skupaj z vsemi drugimi činitelji se moramo zavzeti za uveljavljanje smernic o najvažnejših nalogah ZK pri razvijanju družbenoekonomskih in političnih odnosov. V vseh delovnih organizacijah na terenu in v občini morajo dati komunisti iniciativo za konkretne akcijske programe ureditve in izvedbe najaktualnejših nalog, nakazanih v smernicah. Take akcijske programe bi morale organizacije ZK po sklepu zadnje seje občinske konference že imeti.

— Komunisti se morajo dosledno zavzeti za reševanje vseh problemov na samoupravni način. Pri vseh, zlasti pa pri komunistih, moramo krepijo osebno družbenopolitično odgovornost.

S seje je bilo poslano protestno pismo vodstvom družbenopolitičnih organizacij (ZK, SZDL, sindikat) v republiki in federaciji z obsodbo ogresije na Češkoslovaško in z izrazi aktivne podpore pri uveljavljanju politike ZK.

Zagotovilo Titu: Nadaljevali bomo tradicije NOB

● NADALJEVANJE S 1. STR.

lo poskušal doseči še kaj več. Brez dvoma je naša takratna doslednost spodbudno delovala in pomagala tudi drugim odvisnim narodom priti do spoznanja, da tudi mali narodi, ki se zavedajo svojih moči, ne morejo biti ravnodušni, ne pasivni in da predvsem ne popustijo kljub grožnjam ali poskusom kakršnega koli nasilja.

Trdno smo odločeni še naprej razvijati našo socialistično samoupravno družbeno ureditev. V mednarodnih odnosih smo popolnoma privrženi načelom neblokovske politike in mirnega sožitja med narodi. V izvajanju teh

niku republike Titu, v katerem mu zagotavljajo, da so za obrambo naše neodvisnosti ponovno pripravljene stopiti na branik domovine, če bo potrebno.

Lepo vreme je pripomoglo, da se je veselo snidenje nekdanjih Šlandrovcev v partizanskem Motniku nadaljevalo pozno v noč.

Na predvečer so v Malem hribu v Tuhinju odkrili spominsko ploščo padlemu komandantu Šlandrove brigade Borisu Winterju, na zadržnem domu v Motniku pa ploščo namestniku komandanta brigade Rudiju Karatu-Džeku. Po otvoritvi spzstave v osnovni šoli o borbeni poti Šlandrove bri-

Mladi so povabili medse Janka Sekirnika — Simona, prvega komandanta Šlandrove brigade

načel in take notranje in zunanje politike smo in bomo popolno enotni. Enotni pa smo tudi v pripravljenosti, da zaščitimo tak razvoj in tako politiko. Ta naša enotnost in trdnost izhajata iz federativne ureditve naše države, iz procesa nadaljnega razvoja take ureditve in samostojnega razvoja narodov in narodnosti Jugoslavije, obenem pa iz odpravljanja vsega tistega, kar nam preprečuje hitrejši razvoj. To je obenem tudi podlaga za nadaljno krepitev naše skupne vseljidske obrambe.

Po kulturnem programu, v katerem so sodelovali pevsko društvo Lira iz Kamnika in godba iz Domžal, godba JLA in folklorna skupina iz Kamniške Bistrice ter recitatorji, so udeleženci proslave poslali pozdravno pismo predsed-

gade se je po Motniku razvila dolga povorka udeležencev slovesnosti z zastavami in bakljami na čelu. Partizanska pesem in zvoki harmonike, po okoliških vrhovih in na Menini pa veličastni kresovi, so naznanjali bližnji in daljni okolici, da Motnik praznuje in pričakuje nekdanje Šlandrove borce...

Pripravljalnemu odboru, zlasti pa domačinom in ostalim prebivalcem Tuhinjske doline, je treba dati vse priznanje za res skrbno pripravljeno izvedbo prireditve, ki je bila ena največjih podobnih prireditve v zadnjih letih v naši občini. Dobro postreženi obiskovalci se bodo še dolgo spominjali prijaznega in gostoljubnega Motnika.

-nc

Razprave o dopolnitvah ustavnih določil

Izvršni odbor in volilna komisija občinske konference SZDL sta na skupni seji sprejela program razprav o spremembah ustave in volilnega sistema. Dogovorili so se, da bodo pogovori o spremembah zvezne in republiške ustave potekali v delovnih organizacijah v okviru samoupravnih organov in sindikalnih podružnic, poseben razgovor pa bodo imeli tudi občinski odborniki skupno z republiški poslanci v okviru svojega kluba. Občinska organizacija SZDL bo pripravila ob koncu meseca posebno javno tribuno, na kateri bodo sodelovala tudi vodstva krajevnih organiza-

cij SZDL in krajevnih skupnosti. Za spremljanje in usmerjanje javne razprave o ustavnih spremembah so postavili posebno delovno skupino, ki bo ob zaključku razprav zbrala vse pripombe in predloge in jih posredovala republiški in zvezni ustavni komisiji.

Vse občane vabimo, da svoje pripombe na predloge za spremembo zvezne ustave, ki jih je objavilo Delo 1. avgusta in Ljubljanski dnevnik 10. septembra letos pismeno sporoče izvršnemu odboru občinske konference SZDL Kamnik Titov trg 1.

KAJ VEMO O TUNJICAH?

Marsikdo se bo morda vprašal, od kod hišna imena pri Prajsu, Švabu ali Žvabu v Tunjicah. Izvor teh imen moramo iskati 200 let nazaj. Komenški župnik Peter Pavel Glavar je začel v Tunjicah zidati cerkev leta 1762, natančno po načrtu cerkve Sv. Neže v Rimu. Glavar je dal iz svojega kot začetno vsoto za zidanje 2080 forintov, drugo pa so zbrali prebivalci, kakor govori napis nad vrati: Sune populi votis res trueta — zgrajena sem z darili ljudstva. Pri zidanju zgradbe so delali tudi vojni ujetniki iz sedemletne vojne, Prusi in Švabi. Pri Prajsu pravijo danes hiši v Tunjicah št. 4, kjer se pišejo Krumpester, pri Švabu pa hiši v Lanišah št. 1, kjer

se pišejo Podjed. Vendar pa je priimek Schwab pogosto zapisan v tunjiških matičnih knjigah še pred 200 leti. Oba stolpa so na novo oskrbeli z ostrešjem in pokrili z bakreno pločevino leta 1863. Čeprav so domači tesarji vsa dela napravili zastoj, je bilo še vedno 1800 goldinarjev stroškov, kar je bilo za vas s 60 hišami velika obremenitev. K pripročnici Sv. Ani so se hodile v Tunjice mlade zakonske žene priporočat za otroke, otroci pa za to, da bi se v šoli dobro učili. Pesnik Petruška je zapel: Sveto Ano v Tunjicah — poprosim iz srca, — da pri lepih punicah — srečo tudi meni da.

Ivan Zika

S svečane seje občinske skupščine Kamnik

V prihodnje še večja skrb za razvoj gospodarstva

V počastitev letošnjega občinskega praznika je imela v soboto, 27. julija 1968, občinska skupščina Kamnik svečano sejo v kulturnem domu na Vegradu v Stahovici.

Seje so se poleg vodstev občinskih družbenopolitičnih organizacij občine Kamnik udeležili tudi predstavniki koroških partizanskih enot in številni gostje. Med njimi dr. Marjan Breclj, podpredsednik zvezne skupščine, Franc Leskošek-Luka, predsednik Glavnega odbora Zveze združenj borcev NOV Slovenije, Viktor Repič, član republiškega izvršnega sveta, predsedniki občinskih skupščin Škofja Loka, Kranj, Domžale, Mozirje ter Peter Cramwinckel, župan prijateljskega mesta Gendringen z Nizozemske s soprogo.

Po uvodnem pozdravu predsednika občinske skupščine tov. Vinca Gobca je skupščina imenovala pet delegacij odbornikov, ki so odnesli vence na grobove padlih borcev in talcev: k spomeniku padlih borcev v Stranjah, k spomeniku žrtvam revolucije v Kamniku, k spomeniku padlima skojevčema Miklavčicu in Mlakarju ob perovski brvi, k spomeniku 51 talcem v Črni in na grob prvega organizatorja oborožene vstaje na Kamniškem Toma Brejca v Ljubljani. Pionirji Stahovice so nato s šopkom cvetja čestitali predsedniku občinske skupščine k prazniku.

Predsednik je nato v svojem slavnostnem govoru dejal, da naša občina letos že 15. praznuje svoj praznik v spomin na dan, ko je pred 27 leti v kamniškem kotu počila prva puška in ko je bila izvedena prva akcija najzavednejših rodoljubov v tem kotu Slovenije.

Nato je govoril o gospodarskem razvoju naše občine in poudaril, da je narodni dohodek občana leta 1966 znašal 738 tisoč starih dinarjev, medtem ko se bo letos povečal že na 910 tisoč starih dinarjev. Gospodarske organizacije se iz leta v leto močneje vključujejo v mednarodno delitev dela. Tako bodo letošnje leto naša podjetja izvozila že za 4,5 milijona dolarjev ali za 36% več kot lani.

Predsednik je nato govoril o skrbi skupščine za razvoj terciarnih dejavnosti in komunalne ureditve mesta in naselij. Potem je poudaril, da so investicije v modernizacijo cest znašale leta 1966 139 milijonov S dinarjev, v letu 1967 220 milijonov, letos pa bomo za ceste dali približno 343 milijonov S din.

V ostale komunalne objekte, zlasti v vodovodno in kanalizacijsko omrežje je bilo vloženih lani in letos preko 203 milijona S di-

govoril še o samoupravnem povezovanju občinske skupščine s krajevnimi skupnostmi in z občani. Pri tem je dejal, da se bodo morale občinska skupščina, družbenopolitične organizacije in samoupravni organi v občini prizadevati, da bodo programi, ki so bili sprejeti na demokratičen način, tudi uresničeni. Ob koncu se je predsednik iskreno zahvalil vsem odbornikom in predstavnikom družbenopolitičnih organizacij za doseganje aktivno sodelovanje pri reševanju vseh problemov v občini z željo, naj tudi v prihodnje z enakim žarom in z enako odgovornostjo prispevajo vsak po svoje k temu, da bo

dringen, nato pa vsako leto. Čestital je naši občini k doseženim gospodarskim uspehom, še posebej pa k otvoritvi ceste v Kamniško Bistrico. Svoj govor je zaključil z željo o čim tesnejšem sodelovanju med kamniško občino in Gendringenom ter čestital vsem navzočim k občinskemu prazniku.

Dr. Marjan Breclj, podpredsednik Zvezne skupščine, je dejal: Dovolite, da v imenu nas vseh, ki prisostvujemo kot predstavniki družbenopolitičnih org., iskreno čestitam k občinskemu prazniku. Želim v imenu nas vseh izraziti zadovoljstvo nad uspehi o katerih smo slišali v govoru tovariša predsednika. Sprejmite naše najlepše želje za nadaljnji demokratični razvoj, za razvoj vaše občine, za srečo in zadovoljstvo vsakega od vas in vseh občanov.

Občinska skupščina je nato soglasno sprejela odlok o podelitvi domicila koroškim partizanskim enotam. Za tako odločitev se je odbornikom toplo zahvalil Rado Lipičar, predstavnik koroških partizanskih enot.

Član upravnega odbora sklada Toma Brejca dr. Janez Matjašič je nato podal obrazložitev predloga upravnega odbora o podelitvi nagrad sklada Toma Brejca v letu 1968. Upravni odbor sklada je sklenil podeliti nagrade Planinskemu društvu Kamnik, Avtomoto društvu Kamnik, prof. Zvonetu Verstovšku, direktorju gimnazije Kamnik, in akademskemu slikarju Aladinu Lancu, prof. na osnovni šoli Fran Albreht. Predsednik Komisije za odlikovanje pri občinski skupščini tov. Gregor Irt je obrazložil predlog za podelitev javnih priznanj zaslužnim občanom, in sicer: Stefanu Urbancu, bivšemu direktorju tovarne usnja Kamnik, Rudiju Kremescu, bivšemu direktorju tovarne industrije pohištva »Stol« Kamnik, Pavlu Kemperlu, veteranu kamniškega alpinizma, Stefanu Repanšku, prizadevnemu članu Planinskega društva Kamnik, Karlu Benkoviču, predsedniku Planinskega društva Kamnik in Pavlu Volkarju, predsedniku Avto-moto društva Kamnik.

F. S.

Gostje na slavnostni seji občinske skupščine

narjev. Medtem ko je bilo za šolske in zdravstvene objekte lani porabljenih 135 milijonov, bo letos v ta namen šlo skoraj 150 milijonov S dinarjev. Gre predvsem za dokončno ureditev glasbene šole, telovadnice in zdravstvenega doma, za manjše adaptacije na šolah v Stranjah in Smartnem in za obveze do šol Fran Albreht in Tomo Brejca.

Ko je predsednik opozoril še na izreden razmah stanovanjske gradnje in skrb za urejanje stanovanjskih razmer, zlasti stanovanj bivših borcev, je spre-

občan občine Kamnik resnični usmerjevalec in nosilec razvoja občine.

Nato se je oglašil k besedi Peter Cramwinckel, župan iz Gendringen na Nizozemskem, to je mesto s katerim ima naša občina že tri leta prijateljske stike. Uvodoma je dejal, da so stiki med kamniško in gendringenško občino nastali z izmenjavo pevskih zborov in da je bila že pred tremi leti v Kamniku delegacija občine Gen-

G. Peter Cramwinckel, župan nizozemske občine Gendringen čestita odbornikom kamniške skupščine k prazniku

RAZPIS

Delavska univerza Kamnik, Kidričeva ulica, razpisuje za šolsko leto 1968/69 naslednje šole in tečaje:

1. I. stopnjo osemletke
2. II. stopnjo osemletke

Pogoji:

pod točko 1 uspešno končan 4. razred osnovne šole, pod točko 2 uspešno končan 6. razred osnovne šole.

Tečaji tujih jezikov:

Začetni:

- nemški
- angleški
- italijanski

Nadaljevalni:

- nemški
- angleški

Vse informacije dobite na Delavski univerzi Kamnik osebno ali po telefonu 83-452 vsak dan od 7. do 15. ure. Prijave sprejemamo do 25. septembra 1968.

DELAVSKA UNIVERZA KAMNIK

Množično zborovanje v počastitev občinskega praznika pred spomenikom revolucije

Koroški borci so dobili domicil v naši občini

Po končanih slovesnostih ob otvoritvah novih objektov in cest so se na sam praznik zvečer občani zbrali pred spomenikom revolucije, da s svojo navzočnostjo pripomorejo k svečanemu trenutku ob podelitvi domicilne listine koroškim partizanskim enotam.

Slovesnosti se je poleg številnih občanov, zlasti mladine, udeležil tudi Janko Sekirnik-Simon, prvi komandant Slandrove brigade, Mirko Jerman, narodni heroj, znani koroški partizan Karel Prušnik-Gašper, član izvršnega sveta

skupščine SRS Viktor Repič, predsedniki občinskih skupščin Mozirje, Kranja, Škofje Loke in Domžal.

Slovesnost je začel predsednik občinske skupščine Kamnik Vinko Gobec, ki je v svojem govoru opozoril na dosežene uspehe naše občine na gospodarskem prosvetnem in drugih področjih v preteklem letu. V svojem govoru se je močno zavzel za še hitrejši razvoj samoupravljanja in čimvečji vpliv občanov na razvoj celotne komune. Nato pa je nadaljeval: Ko danes podeljujemo do-

mici koroškim partizanskim enotam, se zavedamo, da s tem dejanjem prevzemamo več, kot kaže današnji svežani trenutek. Koro-

ru zahvalil za podelitev domicila in orisal borbena pot koroških partizanskih enot in njihove zasluge za osvoboditev naše domo-

Asfaltni trak do žičnice na Veliko planino

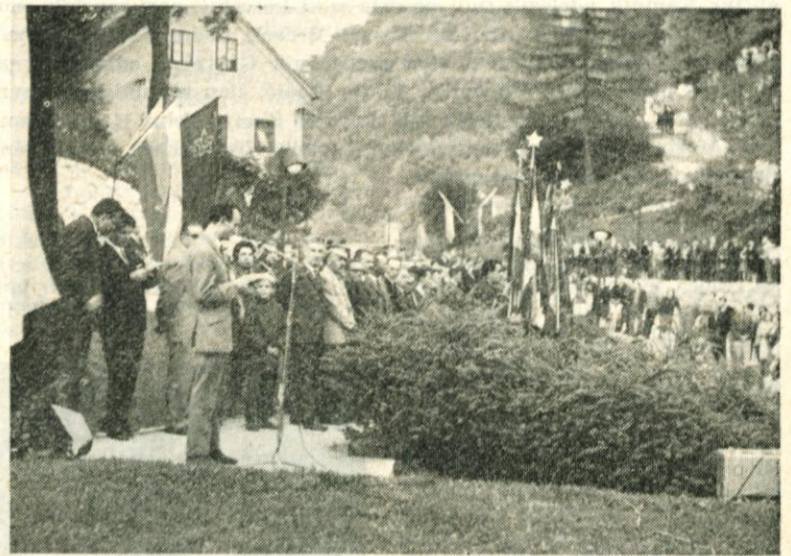
Vsa leta odkar je stekla na Veliko planino gondola, je bila vroča želja vseh naših občanov, še posebej pa turistov, ki so obiskovali široke planote Velike planine, da bi se do spodnje postaje žičnice mogli pripeljati po sodobno urejeni cesti. Ta želja se je za letošnji občinski praznik uresničila. Predsednik občinske skupščine Vinko Gobec je ob navzočnosti podpredsednika Zvezne skupščine tov. Marjana Breclja in drugih visokih gostov v soboto 27. julija odprl 5,3 km dolg odsek asfaltirane ceste med Stahovico in Kamniško Bistrico.

Prvi korak za modernizacijo ceste Stahovica—Kamniška Bistrica je bil napravljen že leta 1963, ko je bil izdelan program modernizacije in financiranja te ceste. Takrat je bilo predvideno, da bodo cesto modernizirali za 280

jev. Pri tem pa je tudi ostalo. Cesta je postala predmet številnih razprav in očitkov. Da bi tem očitkom napravili konec, se je kamniška občinska skupščina na svoji prvi seji lani odločila, da cesto uredi in modernizira. Skupna investicija je lani znašala 148 milijonov S dinarjev. S temi sredstvi je bil asfaltiran del ceste do kamnoloma in razširjeni nekateri zavoji proti spodnji postaji žičnice. Letos pa je skupščina zbrala za nadaljnje asfaltiranje 179 milijonov S dinarjev. Ker pa je področje, kjer poteka cesta, precej spolzko, so morali zgraditi še številne oporne zidove, kar je seveda podražilo gradnjo. Skupaj je bilo v dosedanjo investicijo vloženi 518 milijonov S dinarjev. Za nadaljnjih 2,7 km ceste pa bo potrebno še okoli 120 milijonov S dinarjev, s čimer bo skupna investicijska vrednost modernizacije ceste Stahovica—Kamniška Bistrica znašala od 630 do 650 milijonov.

Predsednik občinske skupščine Kamnik se je ob otvoritvi zahvalil predsednikom občinskih skupščin ljubljanskih občin, ki so z razumevanjem združili sredstva v ljubljansko Kreditno banko in hranilnico in s tem omogočili kamniški občini najetjete kredita v višini 110 milijonov S dinarjev. Poudaril je, da se v dobi modernizacije in investicijskega tempa, ki ga doživljamo v Sloveniji in tudi v naši občini, turizma brez modernih cest ne moremo zamašljati. S to cesto smo zlasti občanom Ljubljane približali Veliko planino kot najbližjo rekreacijsko področje. Zaposlenim občanom moramo omogočiti, da tudi med tednom zapuste mestni trušč in si v planinah pridobijo nove moči za nadaljnje delovne napore. Ob zaključku se je predsednik skupščine zahvalil vsem tistim, ki so s krampi in lopato v roki ali za krmilom bagerja, avtomobilov in kompresorjev kljub slabemu vremenu v juniju in zadnji teden julija uspešno izvršili delo. Vsem uporabnikom ceste je zaželel srečno vožnjo in užitek v tem prečudovitem delu naše dežele.

Po zaključni slovesnosti so se vsi navzoči na čelu s kolono Avto-moto društva Kamnik odpravili proti Kamniški Bistrici.

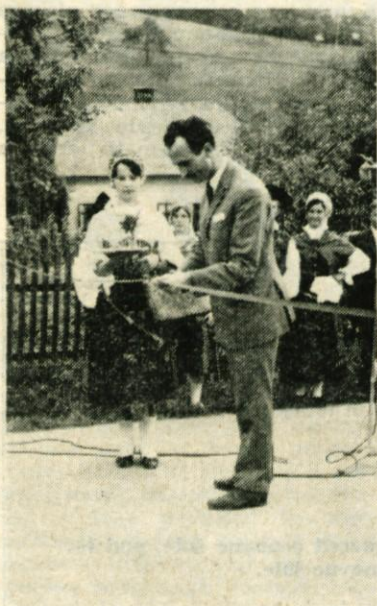

Bojne zastave koroških partizanskih enot pred spomenikom revolucije

škim partizanskim enotam bomo morali po svojih sposobnostih tudi materialno pomagati v njihovih programih, ki so predvsem v tem, da se živa resničnost dogodkov revolucije ne pozabi, da ostane ohranjena s pisano besedo in da se krepí vez med Slovenci v Avstriji in Slovenci v Jugoslaviji.

Predsednik občinske skupščine je nato pripel spominske trakove na bojne zastave koroških partizanskih enot in predal domicilno listino predstavniku koroških partizanov tov. Pavletu Žavcerju. Tov. Žavcer se je v svojem govo-

vine, zlasti njenega severnega dela. Naglasil je potrebo po še tesnejši povezanosti med partizanskimi enotami in občani v posameznih in občani posameznih občin. V kulturnem delu programa so sodelovali kamniška godba in recitatorji. Ob koncu so zbrani poslali pozdravno pismo predsedniku republike Titu. Po zborovanju je bil na Titovem trgu v Kamniku že tradicionalni miting, ki se ga je udeležilo veliko število občanov. K prazničnemu vzdušju pa je pripomogel tudi ogled s Starega gradu.

Vinko Gobec, predsednik občinske skupščine, je prerezal trak na moderni cesti proti Veliko planinski žičnici

milijonov S dinarjev. Ta denar naj bi prispevala kamniška občinska skupščina, bivši okrajni cestni sklad in republiška skupščina. Leta 1964 je bilo za razširitev in utrditev cestišča do kamnoloma v dolžini 3 km porabljenih 150 milijonov S dinar-

Pismo predsedniku republike Titu

DRAGI TOVARIŠ TITO!

Občani kamniške občine, zbrani na zborovanju v počastitev občinskega praznika 27. julija, Ti pošiljamo iskrene tovariške pozdrave.

Danes se spominjamo tistega usodnega dne pred 27. leti, ko so se delovni ljudje naše občine zavestno in odločno uprli okupatorjevemu nasilju, ko sta skojevca MIKLAVČIC in MLAKAR kot prvi žrtvi v naši občini dala svoji življenji za lepšo prihodnost nas vseh.

Ko danes ocenjujemo prehojeno pot in uspehe našega dela, vse bolj spoznavamo, da trenutne težave in pomanjkljivosti v našem razvoju ne morejo in ne smejo zatamniti velikih uspehov, ki smo jih dosegli na vseh področjih našega življenja v preteklih 23. letih. Občani kamniške občine smo se zato odločili še hitreje in dosledneje izpolnjevati zadane si naloge in po samoupravni poti reševati vsa pereča vprašanja, ki spremljajo naš razvoj.

Delovni ljudje kamniške občine Ti zato izrekajo enodušno podporo v Tvojih velikih prizadevanjih za razcvet naše socialistične samoupravne družbe in za mir v svetu.

Mladina naše občine je skupaj z ostalo mladino Slovenije z vsem srcem s Teboj, dragi tovariš TITO, in Ti obljublja, da se bo še z večjo zavzetostjo lotila izvrševanja nalog, nakazanih v Tvojem zadnjem govoru, in v smernicah centralnega komiteja ZKJ.

Vsi občani kamniške občine izražamo vročo željo, da bi se lahko čimpreje spet srečali s Teboj in da bi Te lahko podrobneje seznanili z delom in življenjem občine, na katero te vežejo tudi mladostni spomini.

V Kamniku, dne 27. julija 1968

OBČANI OBČINE KAMNIK
ZBRANI NA ZBOROVANJU
OB OBČINSKEM PRAZNIKU

Dobitniki letošnjih nagrad sklada Toma Brejca

Iz obrazložitve, ki jo je na slavnostni seji občinske skupščine ob podelitvi letošnjih nagrad sklada Toma Brejca podal član upravnega odbora sklada Toma Brejca, dr. Janez Matjašič, povzemamo nekatere ugotovitve, s katerimi je upravni odbor utemeljil predlog za podelitev nagrad.

PLANINSKO DRUŠTVO KAMNIK

Ustanovitev Planinskega društva v Kamniku sega v leto 1893. V tem letu je bilo v Ljubljani ustanovljeno Slovensko planinsko društvo, 19. julija istega leta pa so kamniški narodnjaki ustanovili prvo podružnico Slovenskega planinskega društva. Kakšen narodnoobrambni pomen je imelo takrat to društvo, se vidi že iz okrožnice, naslovljene na kamniške narodnjake in z vabila na sestanek za ustanovitev podružnice, kjer med drugim stoji: »Da vam je narodnost prva stvar, sem uverjen, nadejam pa se zaradi tega tudi z gotovostjo, da se današnjega večera polnoštevilno udeležite.«

Obrazložitev nato govori o plodnem delu kamniškega Planinskega društva v času med prvo svetovno vojno in med obema vojnama ter nadaljuje: V vsem obdobju od osvoboditve dalje je društvo izredno aktivno v svojih dejavnostih. Število članstva se je povzpelo od 100 v letu 1961 na 1300 v letošnjem letu. Društvo predstavlja po številu eno najmočnejših družbenih organizacij v kamniški občini.

Društveno delo se odvija v alpinističnem, mladinskem, propagandnem odseku, v odseku za gorska pota in markacije, v odseku za varstvo narave, gospodarskem in gradbenem odseku ter postaji gorske reševalne službe.

Društvo ima morda edino v Sloveniji vzorno urejen arhiv v 7 zajetnih vezanih knjigah, in sicer za razdobje od 1839 do 1953.

Društvo je treba brez dvoma pripisati neprecenljive zasluge, ki jih ima sprva pri preprečevanju potujčevanja naših gora in pri širjenju planinske ideje med ljudmi, pri vzgoji ljubiteljev planin in ne nazadnje pri skrbi za dobro počutje in varnost gornikov v Kamniških alpah, kar je upštevala tudi Planinska zveza Slovenije, ko je letos izrekla društvu pohvalo za 75-letno uspešno delo, kot tudi Planinska zveza Jugoslavije, ki je društvo odlikovala z zlatim častnim znakom.

AVTO-MOTO DRUŠTVO KAMNIK

Je že več let eno najbolj agilnih in po številu članstva najmočnejših društev naše občine. Ustanovljeno je bilo leta 1945 in je zato eno izmed najstarejših društev v Sloveniji. Tedaj je število članov, danes pa jih šteje že več kot 800. Že od svoje ustanovitve dalje dela društvo v več smereh. Prireja razna motorna in avtomobilska tekmovanja, skrbi za vzgojo novih voznikov in za varnost v prometu ter za rekreacijsko in športno izživiljanje svojih članov.

V več kot 20 letih svojega obstoja je organiziralo 20 hitrostnih cestnih dirk, od katerih so bile nekatere republiškega značaja, 4 pa so bile v rangu državnih prvenstev. Letos je društvo organiziralo posebno mednarodno hi-

trostno dirko motorjev, ki se je je udeležilo preko 100 tekmovalcev iz 12 držav.

Tekmovalci, člani društva, so nastopali na pomembnih mednarodnih avto-moto prireditvah v Ljubljani, Portorožu, Ljubelju, Budimpešti, Beogradu, Opatiji, Assenu in drugod ter dosegli vidne rezultate, pomembne tudi v mednarodnem merilu.

Društvo je v zadnjih letih na posebnih tečajih, ki jih je v ta

Dr. Janez Matjašič podeljuje Brejčevo nagrado akademskemu slikarju ALADINU LANCU

namen organiziralo z lastnimi močmi, usposobilo v naši občini približno po 200 voznikov za A in B kategorijo ter priredilo tečaje v Mostah, Tuhinju in Motniku. Posebno pomoč pa je društvo nudilo tudi vsem osnovnim šolam in gimnaziji pri prometni vzgoji mladine.

PROFESOR ZVONE VERSTOVŠEK

Že od leta 1954 sodeluje v uredniškem odboru Kamniškega zbornika. Kot urednik Zbornika je doslej uredil 8 letnikov. V tem času so bili posamezni letniki posvečeni velikim dogodkom iz naše revolucionarne preteklosti: 40-letnici ustanovitve Komunistične partije Jugoslavije, 10. obletnici osvoboditve, 20-letnici vstaje, ko je bil izdan poseben zbornik kot pomembna zgodovinska dokumentirana publikacija, v kateri je prof. Verstovšek zbral kar največ neposrednih spominov udeležencev vstaje in gradiva, ki doslej še ni bilo znano niti v celoti niti v podrobnostih. Tako je nastala publikacija, kakršno imajo le redki kraji v naši domovini.

Kot literarni zgodovinar je tov. profesor Zvone Verstovšek odkril Frana Albrehta kot prvega slovenskega revolucionarnega pesnika, izdal zbirko njegovih zbranih pesmi s študijo o pesniku in njegovem delu. Ker je doslej Fran Albreht stal ob strani v slovenski literarni zgodovini, prof. Verstovšek z obsežnim publicističnim in literarno kritičnim delom o

pesniku ni odkril slovenski kulturni javnosti samo Albrehta, pač pa je populariziral tudi Kamnik.

Poleg literarno zgodovinskega publicističnega in uredniškega dela je prof. Verstovšek opravljal številne funkcije kot večletni predsednik delavskega prosvetnega društva »Solidarnost« in občinskega sveta kulturnoprosvetnih organizacij, kot član republiškega plenuma kulturnoprosvetnih organizacij, upravnega odbora Prešernovega sklada itd. Bil je med pobudniki za ustanovitev muzeja v Kamniku in je pripravil razne akcije, med katerimi je bila najpomembnejša proslava ob 40-letnici Solidarnosti. Bil je pobudnik za odkritev spominske plošče pr-

vemu slovenskemu šahistu Josipu Ogrincu in pobudnik ter organizator odkritja spominske plošče Franu Albrehtu.

S kamniške gimnazije

Zaključni izpit je v jesenskem roku na kamniški gimnaziji opravljalo pet učencev, od teh so ga štirje opravili z uspehom, eden pa ima popravni izpit. Letošnji abiturienti kamniške gimnazije so iz kamniške občine: Ahlin Dragomira, Ajtnik Emil, Cvetko Marina, Cerar Rajko, Frantar Boris, Golob Majda, Grkman Marija, Homšak Drago, Juntez Anuša, Krajner Stanislav, Kraševac Pavla, Krevs Nedeljko, Krstič Dragan, Lenzi Smilja, Lončarič Vera, Maleš Marija, Podgoršek Borut, Podpečan Tomaž, Rebolj Alenka, Rot Milena, Rozman Vida, Rutar Ana, Semeja Mirko, Smolnikar Anton, Štebe Tomaž, Trobižan Marta, Trobevšek Darinka, Zagoričnik Marija, Zagorc Jože, Zaletel Irena in Žnidaršič Mojca.

Iz domžalske občine: Bolka Maruška, Cotman Anica, Gostečnik Zvone, Huth Danica, Janežič Jana, Jeraj Breda, Kanc Janez, Kanc Marija, Kuhar Irena, Mihelčič Meta, Mihelčič Mihael, Per Zvonko, Reš Marija, Škarja Frančiška in Volgemut Peter.

Skupno je opravilo zaključni izpit 18 kandidatov in 28 kandidatkinj ali 46 učencev. Od teh je bilo odličnih 4, prav dobrih 13,

AKADEMSKI SLIKAR ALADIN LANČ

Je profesor risanja na osnovni šoli Fran Albreht, vendar sega njegovo umetniško snovanje tudi izven področja likovnega ustvarjanja, na področje umetniške besede. V Kamniku živi že skoraj 15 let, a je pri svojem delu dosegel vidne uspehe že prej. Leta 1945 je razstavljal svoja kiparska dela v Čelju, kjer je celjsko gledališče na festivalu istega leta izvajalo tudi njegovo poemo Živa kri. Leta 1947 ga je uredništvo revije Beseda nagradilo za njegovo pesniško delo s Prešernovo nagrado. Posebno nagrado pa je dobil tudi od združenja beograjskih študentov.

Aladin Lanc je v Kamniku z veliko vnemo predan slikanju in je ustvaril v sorazmerno kratkem času galerijo kamniških pejsažev akvarelov, iz katerih diha lirično barvana izpoved. V našem mestu se je s svojimi podobami prvič predstavil pred 7 leti in postal odslej tisti kamniški slikar, ki je skoraj vsako leto želel pokazati Kamničanom, kaj dela in kako. Razstavljal je največkrat samostojno, večkrat pa tudi v družbi z drugimi umetniki v Kranju, Skofji Loki, na Bledu, v Beogradu, v Ljubljani, v Splitu, Subotici, Zürichu in v Velenju, kjer je ob otvoritvi samostojne razstave z velikim uspehom združil svoj likovni izraz z besedami v počastitev 21. obletnice Kajuhove smrti.

Vrednost umetniškega dela pesnika in slikarja Aladina Lanca je v ubrani, mehki, izredno občuteni in subtilni liriki, v njegovih likovno-barvnih ali besedno-glasovnih izpovedih ter zlasti v slikanju, v njegovi tesni povezanosti z najbližjo okolico našega mesta, ki je z njim dobilo svojega velikega občudovalca in hkrati tudi umetniško prepričljivega prikazovalca.

dobrih 13 in zadostnih 16. Najstarejši kandidat je bil Cerar Rajko, rojen 14. januarja 1948, najmlajši pa Mihelčič Miha iz Mengša, rojen 2. avgusta 1950. Rozman Vida, rojena 16. junija 1948, je opravljala maturo prav na svoj dvajseti rojstni dan. Najvišji dijak je bil Zagorc Jože, 196 cm, najmanjša pa Huth Danica, 149 cm. Niti ene ure ni izostala od šolskega pouka v celem letu Kraševac Pavla, Štefe Tomaž, ki se je vozil iz Domžal, pa je zamudil samo eno uro šolskega pouka. Najboljše je pisala naloge Janežič Jana iz Domžal (vse odlično). Najboljše je odgovarjala na zaključnem izpitu Škarja Frančiška iz Mengša (vse odlično). Prvič sta na kamniški gimnaziji skupaj opravila zaključni izpit dvojčka brat in sestra, Kanc Janez in Marija iz Mengša, roj. 12. novembra 1949.

V novem šolskem letu se je vpisalo v gimnazijo 222 učencev, kar je dozdaj največje število. Od teh je 140 deklet in 82 fantov. Iz kamniške občine jih je 160, iz domžalske 60, dva pa sta od drugod. Razred ponavlja pet učencev.

Delegacija kamniške občinske skupščine v Gendringenu Obisk v deželi tulipanov

Na povabilo g. Petra J. Cramwinckela, župana nizozemskega mesta Gendringen, s katerim smo navezali stike pred dvema letoma ob obisku njihovega moškega pevskega zbora v Kamniku in jih poglobili z lanskim obiskom naše Lire na Nizozemskem, je 22. avgusta letos odpotovala v Gendringen delegacija občinske skupščine Kamnik pod vodstvom predsednika Vinka Gobca. Udeležila se je dvodnevni slovesnosti ob otvoritvi velike športne hale in kulturnega doma s knjižnico, ki pomeni veliko pridobitev za gendrinško občino.

Program, ki so ga naši delegaciji pripravili nizozemski gostitelji, je bil tako pester, da ga je v tem kratkem sestavku res težko opisati, še teže pa obilico prijetnih vtisov, ki smo si jih nabrali v tem prijaznem mestecu. Poskušal bom to storiti vsaj v skopih obrisih, v naslednjih številkah našega lista pa bomo podrobneje predstavili deželo tulipanov in mlinov na veter.

Po dvodnevni vožnji in po 1200 km dolgi poti smo v petek proti večeru prispeli v Gendringen, ki leži na vzhodni meji Nizozemske z zapadno Nemčijo v pokrajini Gelderland. Po obisku župana Cramwinckela na njegovem domu smo se nastanili v hotelu. Cerav smo bili od dolgega potovanja precej utrujeni, smo si zvečer na povabilo župana ogledali mesto. Ni nam bilo žal. Nočni sprehodi po širokih ulicah obrobjenih s pisanim cvetjem in ličnimi enonadstropnimi družinskimi hišicami, so res nekaj enkratnega. Posebno smo bili presenečeni, ko smo videli, da je družabno življenje družin skozi široka in skoraj do tal segajoča okna brez kakršnihkoli zaves povsem na ogled mimoidočim. V zadnjem letu so zgradili mnogo novih stanovanjskih hišic, ki se kljub različnim arhitektonskim rešitvam čudovito zlivajo v strnjeno naselje, v katerem ni nobenih drevesnic, lop in podobnega, pač pa vse zelo čisto in skrbno urejeno.

Precej enodružinskih vrstnih hiš ni v zasebni lastnini, pač pa jih občina daje v najem.

Naslednji dan, v soboto zjutraj ob pol desetih, so se začele slovesnosti ob otvoritvi športne hale. Na periferiji Gendringena, kjer imajo na voljo še dovolj prostora za gradnjo različnih športnih in drugih objektov, so postavili veliko športno dvorano z vsemi pripadajočimi stranskimi prostori, med drugim tudi z

bifejem, kjer bodo športniki in obiskovalci dobili toplja in hladna okrepčila. Notranjost precej spominja na ljubljansko halo Tivoli, le da so vsi nosilci obdani z lesom. Vanjo gre preko 1000 gledalcev.

Po govoru župana, ki je posebej pozdravil našo in švicarsko delegacijo, je s pritiskom na improviziran gumb na govorniškem odru komisar kraljice Julijane izročil objekt svojemu namenu. Začel se je pisan program, v katerem so sodelovali telovadci, judoisti od najmlajših do starejših, ves program pa je povezovala godba bobnarjev (drumband), oblečena v pisane uniforme. Posebna zanimivost prireditve je bilo tudi plapolanje zastav, kar izvajajo le ob najbolj svečanih prilikah. Ob zvokih muzike izvajalec kroži z zastavo okrog, nad glavo, okrog sebe, premetava jo iz ene roke v drugo tako, da stalno plapolata. Lani, ko so sprejeli našo Liro, so prvič po devetih letih izvedli to počastitev.

Potem smo se odpeljali v 3 km oddaljeni Ulf, kjer so zgradili izredno moderen kulturni dom z dvorano, ki sprejme okrog 500 ljudi, knjižnico z 10.000 knjigami in čitalnico. Objekt jih je stal preko 700.000 guldnov, kar je okrog 240 milijonov S dinarjev. Tudi tu je svet kraljičin komisar pritisnil na gumb in dal znak za začetek kulturnega programa. V njem so se zvrstili ulfski moški pevski zbor, ki je gostoval v Kamniku, mladinski pevski zbor »Ulfte Nachtgalen« in folklorna skupina, ki nas je prenetila z jugoslovanskim kolom. Tudi tu seveda ni manjkalo pisanih bobnarjev. Med ogledom prostorov nas je župan predstavil tudi kraljičinemu komisarju. Pred novo zgradbo smo napravili še nekaj spominskih posnetkov in se vrnili v Gendringen.

Popoldne so prispeli na praznovanje tudi švicarski gostje, jod-

larji iz Kernsa v centralni Švici. V pozdrav so spet zapeli ulfski slavčki. Z mladih grl je v naše presenečenje zadonela naša »Domovina, vedno mislim nate«, švicarjem pa so pokazali, da znajo tudi »jodlati«.

Zvečer so glasbeniki iz »okrajinskega centra Arnhema« priredili v novem kulturnem domu koncert pod naslovom »Dunajski večer«. V prekrasno osvetljeni dvorani so zazveneli zvo-

Navdušen aplavz polne dvorane je pretrgal zadnje besede simpatičnega Švicarja.

Poslovilni večer, ki so ga gostitelji pripravili v prostorih hotela v Ulftu, je bil resničen odraz iskrenega prijateljstva in sodelovanja med Gendringenom, Kamnikom in Kernsom, lahko rečemo med Nizozemsko, Jugoslavijo in Švico v malem. To so poudarili tudi vsi govorniki, ki so se zvrstili ta večer.

Naša delegacija skupaj s predstavniki občine Gendringen pred novim društvenim domom v Ulftu

ki Mozartove Čarobne piščali, Schubertove Rosamunde, Strausovega Netopirja, polk in vačkov. V nedeljo dopoldne smo obiskali Rotterdam, eno največjih svetovnih pristanišč, napravili nekaj posnetkov nad veličastnim spomenikom žrtvam II. svetovne vojne in se skozi Haag, kjer je sedež mednarodnega sodišča, po avtocesti, ki pelje prek nepreglednih nizozemskih ravnin, vrnili v Gendringen. Popoldne je sledil ogled narodnopisnega muzeja na prostem v Arnhemu. Na površini preko 40 ha so zbrane vse nizozemske nacionalne znamenitosti iz preteklosti, od starih kmečkih hiš in orodja, obrtnih delavnic, trgovin do znamenitih mlinov na veter. Posebno zanimiv je oddelek, kjer so predstavljene originalne narodne noše iz vseh nizozemskih pokrajin. Lutke v naravni velikosti predstavljajo najrazličnejša opravila in običaje nizozemskega ljudstva.

Zvečer spet koncert v kulturnem domu. Tokrat so na oder stopili navdušeno pozdravljeni jodlarji iz Kernsa. Župan g. Cramwinckel je v pozdravnem nagovoru dejal, da so tokrat v novi dvorani zbrani predstavniki treh narodov, ki želijo med seboj prijateljsko sodelovati.

18-članski »jodler klub« je nato brezhibno izvedel svoj program, ki so ga popestrili tudi veliki pastirski rogovi in plapolanje zastav, tokrat švicarskih.

Ko se je predsednik občine Kerns Walter Röthlin zahvalil za tople sprejem, je posebej poudaril, da je skoraj nemogoče v tem trenutku, ko so se v prekrasni dvorani srečali predstavniki treh narodov, prezreti iskreno solidarnost tudi s čehoslovanskim ljudstvom, ki prav sedaj doživlja najtežje trenutke.

Za prisrčen sprejem in izkazano gostoljubje se je tople zahvalil predsednik občinske skupščine Kamnik, Vinko Gobec, čestital gendvinški občini k velikim uspehom v zadnjem letu in poudaril, da je bilo to srečanje ponoven dokaz iskrenih želja Gendringena in Kamnika po nadaljnjem razvijanju medsebojnega prijateljskega sodelovanja. Pesem in cvetje naj postaneta simbol tega sodelovanja, je ob navdušenem odobravanju navzočih zaključil predsednik Gobec.

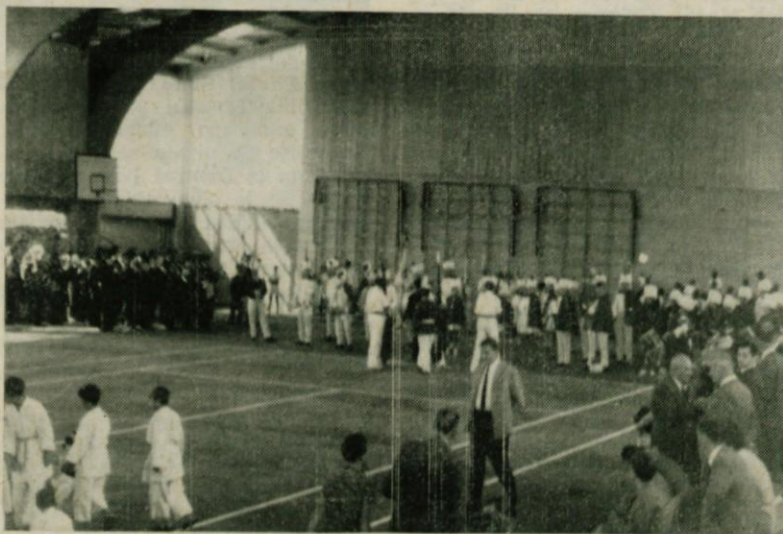
Župan g. Gramwinckel je nato vsem članom naše delegacije in predstavnikom švicarskega mesta Kernsa izročil posebej za to priložnost izdelane plakate z grbom občine Gendringen.

Iz drugega konca velike dvorane se je oglasilo Plovi, plovi... Vsi so prislunili lepi dalmatinski melodiji, ki so jo zabeli domači pevci, naši gostje pred dvema letoma.

Njihov pevovodja nam je dejal, da pevci ridno vadijo in zbirajo denar, da bi prihodnje leto lahko spet gostovali pri nas. Izročil nam je tople pozdrave za vse pevce Lire, še posebej pa za njegovega pevovodjo prof. Vremšaka. Ob narodnih pesmih in vselem razpoloženju je kar prehitro minil večer in treba se je bilo posloviti od prijaznih Nizozemcev. Veliko truda so vložili, da bi se mi tri njih kar najbolje počutili. Zato tega srečanja zlepa ne bomo pozabili.

Ne pozabite, da vas na nizozemskih ravninah čakajo prijatelji vedno odprtih rok, nam je ob odhodu v ponedeljek zjutraj zaklical gostoljubni župan in že se je naš mercedes pod večšim vodstvom šoferja Janeza zagrizel v prve kilometre dolge poti proti domovini.

F. S.

Pogled v novo športno dvorano v Gendringenu ob otvoritvi

Uspela akcija Občinske zveze prijateljev mladine Kamnik

103 otroci so letos letovali na Debelem rtiču

Od 22. julija do 19. avgusta letos se je v dveh skupinah zvrstilo preko sto otrok iz naše občine v otroškem okrevališču na Debelem rtiču pri Koprju. Vsaka skupina je letovala po 14 dni. Letos so letovale nekoliko skrajšali, vendar ga je bilo deležno skoraj še enkrat več otrok kot lani. Lani je 63 otrok letovalo skupaj 1323 dni, letos pa 103 otroci 1442 dni.

KMETIJSTVO:

CIMPREJ OD BESED K DEJANJEM

Občinska konferenca SZDL je skupaj s svetom za kmetijstvo in gozdarstvo pri skupščini občine Kamnik 6. septembra 1968 sklicala posvetovanje o aktualnih problemih kmetijstva v občini in o predlogu stališč, sklepov in priporočil o položaju in nadaljnjem razvoju kmetijstva v SRS, ki jih je dala v javno razpravo republiška skupščina.

Posvetovanja so se udeležili poleg članov izvršnega odbora občinske konference in sveta za kmetijstvo in gozdarstvo tudi republiški poslanci, predsedniki krajevnih organizacij SZDL in krajevnih skupnosti ter predstavniki samoupravnih organov Agrokombinata Emona Ljubljana.

Po obširni razpravi so bili sprejeti naslednji zaključki:

1. Udeleženci posvetovanja v celoti podpirajo predlog stališč, sklepov in priporočil republiške skupščine v zvezi z nadaljnjim razvojem kmetijstva. Sodijo, da bi morali kot neposredna posledica teh stališč takoj slediti ustrezni konkretni ukrepi samoupravnih in izvršilnih organov v SRS (izvršnega sveta, sekretariatov, občinskih skupščin itd.)

2. Ena osnovnih nalog, pomembnih za nadaljnji razvoj kmetijstva, je ureditev razmer na trgu s kmetijskimi pridelki. Temeljito bo treba proučiti nadaljnjo vlogo intervencijskega uvoza kmetijskega blaga, s predpisi bo treba regulirati prelivanje dohodka od kmetijske proizvodnje k predelavi in trgovini. V ta namen bo potrebno močnejše povezovanje kmetijske proizvodnje s trgovino. Sedanje razmere na trgu onemogočajo, oz. zavirajo uspešnejše uveljavljanje specializacije v kmetijstvu.

3. Glede na to, da je velik delež kmetijskih površin v zasebnih gospodarstvih, (v kamniški občini 92 %) je potrebno posvetiti pozornost tudi problemom na tem področju, ki jih pa ni malo.

Zagotoviti je treba pogoje za rentabilnejšo blagovno proizvodnjo v zasebnem sektorju.

4. Zagotoviti je potrebno večji vpliv kmeta — kooperanta na oblikovanje proizvodnih programov in delitev dohodka v družbenih kmetijskih organizacijah. V ta namen je treba posvetiti več pozornosti samoupravnim dogovorom kmetov, razvijanju in upoštevanju njihovih pobud in predlogov. Na tem področju čakajo precejšnje naloge tudi krajevne organizacije SZDL in krajevne skupnosti.

5. Zlasti na območjih, ki so izven interesnih območij družbenih kmetijskih organizacij, bo treba proučiti možnost za oblikovanje učinkovite strokovne pospeševalne službe, oziroma ustrezne organizacije, ki bi povezovala proizvodne in gospodarske interese zasebnih kmetijskih proizvajalcev. Eden od virov za financiranje pospeševanja bi bil lahko tudi določen prispevek od zemljišč, ki se namenjajo za gradnje, npr. 1 dinar od m².

6. Za rentabilnejšo proizvodnjo v zasebnem sektorju je izredno pomembno tudi z ustreznimi predpisi preprečiti nadaljnjo drobitev površin. Potrebno bo dopolniti, oz. spremeniti zakon o delovanju, o zemljiškem maksimumu, oprostiti obveznost plačevanja prometnega davka od medsebojni za menjavni zemljišč zaradi zaokroževanja (komasacije) itd. Le na tak način bi zagotovili pogoje za uspešno uvajanje mehanizacije v zasebni sektor in s tem za cenejšo blagovno proizvodnjo.

7. Udeleženci posvetovanja so priporočili občinski skupščini, naj z ustrezno in ustaljeno davčno politiko omogoči večje vlaganje sredstev v modernizacijo kmetijstva in zagotovi potrebna sredstva za dopolnilno izobraževanje kmetov (štipendiranje, organiziranje tečajev in predavanj, organizacijo razstav itd.).

8. Proučiti je treba vlogo republiške gospodarske zbornice na področju razvoja kmetijstva. Sodimo, da je kmetijstvo s svojo specifičnostjo področje, ki terja v republiškem merilu posebno organizacijo (kmetijsko zbornico ali podobno).

9. Večjo skrb je treba nameniti uvajanju kmetijskega izobraževanja v programe osnovnih šol in organizaciji poklicnega šolstva v naši republiki. Le-to bi bilo treba bolj prilagoditi zahtevam prakse.

10. Tudi tisk, radio in televizija bi morali aktualnim problemom kmetijstva pri nas posvetiti več pozornosti.

S stališči in zaključki je občinska konferenca SZDL seznanila občinsko in republiško skupščino ter vse krajevne organizacije.

Celotno organizacijo letovanja je imela v rokah občinska zveza prijateljev mladine pod vodstvom tov. Marije Rotove in predsednice komisije za letovanje Kati Zagorčeve.

Tako občinska skupščina kot občinski sindikalni svet sta tudi letos pokazala polno razumevanje za to akcijo. Skupščina je v svojem proračunu namenila 1 milijon S dinarjev, občinski sindikalni svet pa 1,2 milijona S dinarjev. Razliko od polne oskrbnine, ki je znašala 34.000 S din na otroka, pa so prispevali starši (od 7000 — 20000 S din).

Delovne organizacije in sindikalne podružnice bi morale v prihodnje proučiti možnosti, da bi

gmotno podprle letovanje otrok svojih delavcev. Letos je GG Ljubljana obrat Kamnik v celoti financiral letovanje 2 otrok svojih članov kolektiva.

Letovanje so se udeležili otroci iz vseh krajev občine, zlasti pa zdravstveno ogroženi in tisti iz socialno šibkejših družin. V vsaki skupini so sodelovali 3 vodiči, za zdravstveno osebo in ostalo pa je bilo poskrbljeno v samem okrevališču.

Sicer pa nam vzdušje in razpoloženje na letovanju najbolje predstavi pismo, ki nam ga je med letovanjem poslal iz kolonije Cveto Mlakar, učenec 7. razreda osnovne šole Tomo Brejc.

Pismo z Debelega rtiča

Tovariš urednik!

Smo v otroškem zdravilišču na Debelem Rtiču. Sem smo prišli na dan, ko je v Kamniku neusmiljeno bril veter okoli vogalov, tukaj pa nas je sonce sprejelo s svojo prisrčno milino in toploto, da so se nam obrazi takoj razvedrili. Vsepovsod, kamor pogledaš, urejeni vrtički s cveticami, nizke bele stavbe nedaleč stran mirna gladina koprskega morja.

Prišlo nas je 54 otrok in trije vodiči. Dodeljene so nam bile tri sobe v paviljonu L2. Porazdelili smo se po sobah in vsak si je izbral posteljo in garderobno omario za obleko in obutev. Starejša dekleta in fantje so dobili svoji sobi, mlajši pa oboji skupaj eno. Vsi se moramo držati strogega reda in discipline. Za to že poskrbe vodiči. Na plaži, ki je nedaleč stran, je lepo urejeno igrišče, kjer se lahko po mili volji razvedrimo.

Hrano dobimo petkrat na dan ter je zelo okusna in pestra. Včasih morajo vodiči tudi trdo nastopiti, da ukrote male nepridiprave, ki pa jih na srečo ni veliko. Imamo lepo urejeno jedilnico, ki jo sami pospravljamo. Imeli smo tudi krožno vožnjo ob obali, Izole, Kopa, Ankarana in Debelega Rtiča. Včasih pa nam vreme te ni naklonjeno, če ni dežja, naredimo krajše izlete v okolico zdravilišča. Dvakrat nas je že presenetil dež in ostali smo v sobah ob igranju kart, ali pa smo poslušali gramofonske plošče. Prisostvovali smo zaključni slovesnosti gasilcev, ki so se zbrali iz raznih krajev Slovenije. Večer preživimo ob gledanju TV sporeda.

Ob osmih pa moramo biti vsi v posteljah, seveda umiti in oblečeni v spalne srajce.

Lep pozdrav!

Mlakar Cveto

Drobne vesti...

AVTOBUSNIH ZVEZ NA PRETEK

Vzorno je zdaj urejeno avtobusno postajališče pri bencinski črpalki. Razširjeno cestišče so asfaltirali in ga omejili z robniki, ob katerih zdaj pristajajo avtobusi. Urejeni in asfaltirani so tudi dostopi, tako da zdaj potnik stopi iz avtobusa na asfalt, ne pa kot prej v blato ali prah. Tudi čakajoči potniki niso več v nevarnosti, da jih avtobus poškropi z blatom, ko se ustavi na postajališču. Ta ureditev bi lahko služila za primer, kako naj bodo urejena avtobusna postajališča ob cesti Kamnik — Ljubljana. Prometnemu podjetju »Ljubljana transport« priporočamo, da poskrbi za to, saj je po ukinitvi potniškega kamniškega vlaka prevzelo ves prevoz potnikov na tej prometni cesti. Med Kamnikom in Ljubljano vozi zdaj ob delavnikih 60 avtobusov v eni smeri, 10 pa še iz vmesnih postaj (krožna proga Domžale — Mengeš — Ljubljana). Tako imamo na obeh cestah med Kamnikom in Ljubljano ob delavnikih 140 avtobusov v obeh smereh, ob nedeljah pa za slabo polovico manj. Zato morajo biti vsa avtobusna postajališča primerno urejena.

GLAS VPIJOČEGA V PUŠČAVI

Je bil poziv Turističnega društva v mesecu čistoče na predavanje o turistični higieni v gostinskih lokalih in trgovinah. Čeprav so pismena vabila poslali vsem, ki se jih to tiče, je na predavanje poleg predavatelja — zdravnika in treh odbornikov Turističnega društva prišla samo starejša ženica. Po tem bi sodili, da naši trgovski in gostinski krogi menijo, da je pri njih glede higiene vse v redu. Boljše je že, kot je bilo pred leti, da pa ni vse v redu, imamo otipljivih dokazov na pretek. Na enega nas je opozoril prijatelj našega lista: Včasih imamo vsi nahod, tudi prodajalci živil niso izvzeti. Vendar se kar zgroziš, če vidiš, da prodajalka potegne iz žepa moker robec, si z njim obriše mokri nos in potem z isto roko daje kruh, ne da bi se šla umiti. Tudi pri pomivanju kozarcev se še najdejo pomanjkljivosti, da ne omenjamo umazanih halj. Če bi iskali takih primerov v kuhinjah, skladiščih in lokalih, gotovo ne bi ostali praznih rok.

Ne le da predavanja o higieni niso odveč, obvezna bi morala biti od časa do časa. Na napake je treba nenehno opozarjati.

V.

Razstava lončarstva na Slovenskem

V počastitev občinskega praznika je bila v tednu od 21. do 28. julija v Kamniku odprta razstava lončarstva na Slovenskem, ki jo je v sodelovanju s slovenskim etnografskim muzejem iz Ljubljane pripravil Muzej Kamnik. Razstava je prikazovala najbolj značilne eksponate iz obsežnejše razstave, ki jo je ob začetku letošnjega leta v Ljubljani pripravil slovenski etnografski muzej.

Razstava je dala zanimiv pregled najznačilnejših lončenih izdelkov iz različnih krajev Slovenije. Precej močno je bil zastopano tudi komensko področje. Ob otvoritvi je mojster Ravnikar z Mlake na lončarskem kolesu na nožni pogon gledalcem prikazal oblikovanje gline.

Komenda je bila skupaj z okoliškimi vasi Mlaka, Križ, Gora, Podboršt in Gmajnica ena najpo-

memnejših lončarskih središč na Gorenjskem. Majhne zemljiške posesti, slabo rodovitna zemlja, na drugi strani pa obilica dobre glin v okolici so silile domačine, da so si z lončarstvom pomagali iz grotnih stisk. Leta 1885 je bilo v komenski okolici 74 lončarjev. Svoje izdelke so prodajali po Kranjskem, Štajerskem, Primorskem in celo v Italijo in na Ogrsko. V prvi svetovni vojni je začela lončarska obrt občutno pojnjavati ob premoči industrijskih izdelkov. Da bi zavarovali svojo obrt in predvsem organizirali prodajo, so ustanovili leta 1929 lončarsko obrtno zadrugo na Mlaki, ki živi še danes. Izdeluje predvsem cvetlične lončke in bele majolike. Lončarji so svojo obrt na

domu opustili in tako so danes v komenski okolici le še 4 lončarji, v Podborštu 3 in na Mlaki eden. Vsi izdelujejo v zadnjem času le cvetlične lonce, druge posode delajo le za sejme v Mengšu in Kamniku. Od vseh lončarjev je najbolj podjeten Janez Štebe iz Podboršta, ki si je pred leti mehaniziral delavnico.

Pri komenski lončevini prevladujejo svetlejši toni lošča, rumenorjavi — zeleni. Slikarski okras izdelan v rjavi in zeleni barvi ali pa v kombinaciji obeh, izpolnjujejo spirale, valovnice, vijuge, pike in črte. Okraske slikajo vedno le ženske. Pravijo, da sklade »pišejo«. Trebušasti vrči in lonci za mast so poslikani z rastlinskimi motivi.

Vešče roke mojstra Ravnikarja so med radovednimi gledalci urno oblikovale glinasto posodo

Taki smo...

PROŠNJA NAŠIH ŠOLARJEV

Milim dobrotnikom toplo priporočamo, da redno oskrbujejo in nasipajo šolsko ulico. Avtobusi in druga vozila brizgajo blato na šolarje, ulica pa je še vedno brez vsake razsvetljave. Otroci, ki imajo popoldanski pouk, hodijo po polni temi iz šole. Pa bi se jih vendar usmili, vsaj v počastitev tedna otroka!

IZ SOSEDNJE OBČINE

V četrtek, 19. septembra, so v Domžalah odprli veleblagovnico, ki je za ljubljanskima veleblagovnicama največja v Sloveniji. Niti Mariboru niti Celju si dozda še nista privoščila takega giganta v trgovini. Domžalsko trgovsko podjetje Napredek je za gradnjo in opremo veleblagovnice vložilo 790 milijonov starih dinarjev in združilo na 3400 m² površine — od tega je 2200 m² čiste prodajalne površine — samopostrežnico z bifejem v spodnjih prostorih, prodajne prostore v pritličju in prvem nadstropju ter restavracijo v drugem nadstropju. V veleblagovnici je uslužbenih 90 rednih uslužbencev in 43 vajenk. Spomladi so nasproti banke odprli samopostrežnico s 480 m² prodajne površine. Računajo, da bo veleblagovnica morala imeti blizu 2 milijardi letnega prometa, če bo hotela kriti stroške. Bo to zmogla ob 30 tisoč prebivalcih v občini in ob 47 drugih trgovskih poslovalnicah? Računajo tudi na kupce izven občine.

O nas pišejo...

»Delo« je v nagradnem natečaju 24. prispevek posvetilo Kamniku, 25. pa Šimnovcu na Veliki planini. Pisec Niko Lapažne med mnogimi pikrimi opombami tudi ugotavlja: Kljub vsemu v Kamniku iz vsakega koticika veje nov veter. Domala povsod se čuti prizadevna roka. Stare hiše dobivajo sveža lica, kot so jih imela pred leti... Kamnik se je napol že prelevil iz stare v novo obleko. — Soglašamo.

Naš alpinist na Kavkazu

V desetčlanski skupini slovenskih alpinistov, ki je v 21 dneh preplezala vrsto smeri v Kavkazu in se vrnila 13. avgusta v Ljubljano, je bil tudi Kamničan Tone Trobevšek. Imel je smolo, da si je v temi pri sestopu izpahnil roko v rami, ko se je srečno ujel na cepin. Malo je manjkalo, da ni padel v ledeniško razpoko globoko 15 metrov. Tovariši so bili takoj pri njem in ga rešili. »Nezgodba bi se lahko končala mnogo bolj tragično, kot se je«, je ugotovil Trobevšek ob povratku.

Umrl je akademik dr. Koželj

V Ljubljani je 5. avgusta umrl akademik profesor tehniške fakultete dr. tehn. Venčeslav Koželj. Rodil se je 17. septembra 1901 v Domžalah, vendar sta njegova roditelja Kamničana. Oče Anton Koželj, prof. risanja in znani ilustrator mnogih slik, je bil sin slikarja Matija Koželja in brat akad. slikarja Maksa Koželja, mati pa Marija Plahuta iz Novega trga. Pokojni dr. Venčeslav Koželj je bil na ljubljanski tehniški fakulteti od leta 1925 asistent, od 1930 docent, od 1935 izredni in od 1946 redni profesor. Polnih 42 let je vzgajal generacije slovenskih elektrotehnikov, napisal je številne razprave in sodeloval z referati na inozemskih kongresih kot priznan strokovnjak. Med študenti in profesorji je bil malokdo tako priljubljen kot pokojni profesor Koželj. Pokopali so ga v Ljubljani.

Ivan Zika

Umrl je dr. Ivan Dornik

Kadar govorimo o kamniških književnikih in pisateljih, ne smemo pozabiti tudi dr. Ivana Dornika, ki je umrl 23. junija v Mariboru. Rodil se je 8. februarja 1892 v Nevljah. Živel je v siromašnih razmerah. Še otrok je bil, ko mu je oče ta raztrgalo pri eksploziji v kamniški smodnišnici. Po končani osnovni šoli v Nevljah in Kamniku je leta 1913 maturiral na gimnaziji v Sentvidu. V Gradcu je študiral slovenski in latinski jezik, prestradal prvo svetovno vojno, doktorata pa leta 1917 ni mogel opraviti, ker ni imel denarja za takso. Tako je doktoriral šele leta 1919 v Zagrebu. Ko je šel leta 1917 za službo v Ljubljano, je šel peš, da si prihrani tistih nekaj krajcarjev za vlak. Poučeval je nekaj časa na realki, potem v Celju, kjer se je oženil, nato pa spet v Ljubljani, kamor se je vozil z vlakom iz Nevelj do leta 1924. Vedno ga je preganjala nemila usoda, da ni mogel dobiti stanovanja. Tudi ko je bil premeščen v Kruševac v Srbiji, je družina živela v Nevljah. Šele ko je leta 1926 prišel v Maribor, je po dveh letih dobil stanovanje, da se je ustalil in spet nadaljeval svoje literarno delo.

Že v dijaških letih je Ivan Dornik pod psevdonimi Selimir Selko in Bogdan Selimir začel objavljati leposlovna dela v Mentorju, Zori in Gorenjcu. V Domu in Svetu je od leta 1915—1922 objavjal črtnice,

v času pa od 1915—1918 literarne študije. Ob koncu leta 1930 je izšla zbirka njegovih novel »Brez oči«. V Mariboru je tudi zasnoval mladinsko povest »Med mrtvim kamenjem«, ki se godi v Kamniških planinah. Bil je sourednik mariborske leposlovne revije Obzorja, pisal je pesmi, novele, črtnice, romane (»Povodenj« — o življenju učiteljice na Gorenjskem, »Sence« o problemih zakona na Štajerskem, drama v verzih »Juta«, ki se godi ob ustoličenju koroških vojvod in je ostala v rokopisu). Prevaljal je tudi mnogo iz slovanskih jezikov, med drugimi Gorkega, pisal je gledališke kritike in umetnostne ocene, še zadnja leta pa se je ves posvetil raziskovalnemu delu v mariborski študijski knjižnici. Med vojno ga je okupator pregnal v Srbijo, po vojni pa je do upokojitve služboval kot profesor. Vedno je bil rahlega zdravja, kar je bilo posledica stradanja v študentovskih letih. Živo je spremljal življenje v rodnem Kamniku in če je nanesa priložnost, je znal ure in ure govoriti o kamniški pretoklosti. Za naše kamniške potrebe je ljubeznivo posredoval marsikateri podatek iz svojega obširnega znanja zgodovine. Naj bo kamniškemu rojaku, sinu ponesrečenega delavca v smodnišnici, ohranjen blag spomin! Zgodovina slovenske književnosti med obema vojnoma ne bo mogla iti mimo njegovega imena.

Dan narodnih noš v Kamniku

Prizadevno Turistično društvo iz Kamnika je letos že tretjič pripravilo zanimivo folklorno prireditev narodnih noš. V nedeljo, 1. septembra, so Kamničani in številni obiskovalci iz drugih krajev pozdravili na kamniških ulicah številne narodne noše, ki so prihitele iz Rezije, Ukev, iz Starega trga ob Kolpi, z Visokega, Stare Loke, Medvod, Domžal, Mengša, Sodražice, Črnomlja, Radomelj, Jarš, Brega ob Savi, Podgorja, Lukovice in od drugod.

Dopoldne je predsednik občinske skupščine sprejel predstavnike posameznih skupin in jim priredil skromno zakusko. Sprejema se je s svojo skupino udeležil tudi župan Rezijske doline, ki se je iskreno zahvalil za topele sprejem in obljubil sodelovanje tudi na prihodnjih podobnih prireditvah.

Po promenadnem koncertu so se začele pri kulturnem domu v Kamniku zbirati številne skupine in se razporejati v dolg sprevod. Okoli druge ure je sprevod krenil po kamniških ulicah.

Številni gledalci so bili navdušeni nad pisano paleto narodnih noš iz različnih delov Slovenije in iz zamejstva. V sporedu smo vi-

deli Črnomaljske tamburaše, njihove narodne noše z brezo in zelenim Jurijem kot simbolom Bele Krajine. Pisana dekleta iz Ukev v Kanalski dolini, zanimivo skupino iz Rezije v Italiji, skupino iz Starega trga ob Kolpi in številne pare in skupine iz bližnjih krajev pa tudi lojtrne vozove, s katerimi so se pripeljale narodne noše iz Stare Loke pri Medvodah. Pisan sprevod se je počasi premikal proti prireditvenemu prostoru pred tovarno »Svit« na Bakovniku. Tu so se v programu, ki je bil sicer nekoliko dolg, razvstale folklorne skupine iz Ravenice, iz Ukev v Kanalski dolini, iz Črnomlja in Starega trga ob Kolpi. Pastirji z Velike planine pa so zapeli pastirske pesmi.

Kaj lahko rečemo o celotni prireditvi? Ugotovimo lahko le, da je ob velikih naporih in prizadevanjih organizatorjev v celoti uspela, da gre glas o njej vsako leto dlje tudi po zamejstvu, saj je bilo letos že čez 600 udeležencev, da pa bo treba verjetno nekatere stvari še izpopolniti, predvsem pa bo morda treba razmisliti o vključitvi narodnih običajev v to prireditev.

Pastirski praznik na Veliki planini

10. avgusta letos sta planšarska skupnost in Turistično društvo Kamniška Bistrica pripravila tradicionalni pastirski praznik na Veliki planini. Vreme je bilo prireditvi zelo slabo naklonjeno, saj je že zgodaj zjutraj prišlo iz nizkih oblakov. Kljub megli, ki se je podila po planjavah Velike planine se je na prizorišču ob bajerju na Veliki planini do 10. ure nabralo nekaj čez 3000 ljudi, ki so z zanimanjem pričakovali letošnji program. Najprej so pastirji, oblečeni v tradicionalne pastirske noše, prignali trope krav, nato pa se je zvrstil kulturni del programa, v katerem je najprej pozdravil obiskovalce prireditve župan Velike planine 70. letni Janez Martinc. Nato je sledil kratek opis zgodovine in razvoja Velike planine, folklorni nastop skupine iz Kamniške Bistrice, oktet velikoplaninskih pastirjev, nekaj svojih pesmi pa je povedala tudi pastirica Kati.

Organizatorji prireditve so sicer dobro poskrbeli za vse, tako za glasbo kot za preskrbo s hrano in dijačo. Vendar so nekateri kljub temu najbolj pogrešali napovedani trio Slak, ki ga dolgo ni bilo

na spregled. Zato je marsikdo nejevoljen zapustil prireditev in po poti nazaj spraševal mimoidoče, kje so godci. No, proti 2. uri pa so se končno odpeljali z žičnico proti zgornji postaji.

Skoda tudi, da se je marsikdo, ki se je zazrl v meglo pokriti vrh Velike planine, obrnil in odšel nazaj. Megla je spremljala obiskovalce vse do Zelenega roba, na drugi strani pa se je razkadila.

Razen množice Ljubljančanov, Kranjčanov, Kamničanov in obiskovalcev iz drugih slovenskih mest se je prireditve udeležila tudi skupina iz Beneške Slovenije. Benečani so bili zelo navdušeni nad lepoto Velike planine, ki bi prišla še bolj do izraza, če bi bilo lepo vreme. Seveda je bilo precej takih gostov, ki so prišli na vrh le zato, da so se ga pošteno nalezli. Za take bi bilo boljše, da bi prihodnjic ostali v dolini.

Glede programa bi bilo treba prihodnje leto razmisliti o kakšni novosti, ki bi poskrbela, da program ne bi ostal iz leta v leto enak. Upamo, da bodo iznajdljivi organizatorji in kulturnoprosvetni delavci iz Kamniške Bistrice v prihodnje tudi temu kos.

Od vsepovsod so prihiteali ljudje v narodnih nošah. Nekateri peš, drugi z vozovi in avtobusi

Tudi lovci so se pomerili med seboj

Vsako leto ob občinskem prazniku se tudi lovci dogovorijo za svoj prispevek k praznovanju. Tudi letos so se odločili, da se bodo pomerili v streljanju na glinaste golobe. Skrb za organizacijo so prepustili tokrat komenškemu lovcem. Treba je reči, da so tokmovanje odlično pripravili.

lan, Kamnik pa Alfonz Boltar, Andrej Vrhovnik in Stane Uršič, tretje mesto pa je zasedel Motnik.

Tudi posamezniki so se pomerili s petimi naboji. Vseh pet je poslal v »golobe« Stane Močnik iz Kamnika (torej 25 točk), drugi je bil Trevelj Drago (Komenda) in tretji Oskar Grzinčič iz Kamni-

Največ golobov so zadeli lovci iz Komende

Na gozdni jasi nad Komendo so se v nedeljo 28. julija zgodaj zbrali lovci iz petih strelskih družin, poleg domačinov še iz Kamnika, Motnika, Tuhinja in s Sel.

Če nekoliko pretiravamo (po lovske), lahko rečemo, da jih je bilo vse zeleno, seveda brez listja in trave. Toda šalo na stran.

Lovci so tekmovanje vzeli zares. Najprej so tekmovali za ekipni plasman. V vsaki ekipi so bili 3 lovci, od katerih je lahko vsak zbral največ 25 točk, za vsak zadetek 5 točk. Ekipa je torej lahko dobila 75 točk, če bi vsi zadeli vse »golobe«, kar pa je zelo težko, o čemer so se lahko prepričali tudi nekateri funkcionarji (rezultati še niso za objavo).

Ker sta Komenda in Kamnik dosegla vsak po 50 točk, sta se ekipi morali za prvo mesto ponovno pomeriti. V drugi seriji pa so bili boljši komenški lovci, ki so tokrat dosegli 45, Kamnik pa 5 točk manj. Naj jih predstavimo: Komendo so zastopali: Slavko Kern, Železnikar Tone in Bošnjak Mi-

ka, s katerim sta zbrala po 20 točk. Kamniški lovci so prejeli lep prehodni pokal, ki ga je prispevala občinska skupščina Kamnik. Seveda ga bodo morali še dvakrat braniti in osvojiti, da bo njihov. Verjetno se bodo prihodnje leto tudi ostali še bolj potrudili, da bi ga osvojili.

Ogenj v Komendi

V Mlaki pri Komendi je 18. julija okrog 17. ure nastal požar v obratu lončarske obrtne zadruge. Škode je bilo za 600.000 din. V podjetju so najbrž premalo upoštevali požarnovarnostne predpise, ker bi sicer ne imeli zloženih drv v bližini poljskih peči v lesnem poslopju. Drva so se vnela od isker, ki so uhajala iz kurišč. Komisija gasilskih društev bi morala večkrat pregledati, kako izpolnjujejo požarnovarnostne predpise tam, kjer nenehno gori ogenj. Ivan Zika

Tudi krave skupaj s pastirji so morale v slavnostni sprevod mimo tribune

Športna srečanja ob jubileju Šlandrove brigade

V počastitev 25-letnice ustanovitve Šlandrove brigade in praznika občine Kamnik so se 28. julija v Kamniku srečali športniki Domžal, Mozirja, Žalca in Kamnika. Na tekmovanjih v nogometu, odbojki, šahu in streljanju je sodelovalo okoli 140 tekmovalcev.

V nogometu je prvo mesto zasedlo moštvo Domžal, ki je v fi-

tatom pa so ti premagali prvo ekipo Kamnika.

Kamniški šahisti so se na brzo-turnirju pomerili s kolegi iz Mozirja in si nabrali 54 in pol točke proti 9 in pol, kolikor so jih osvojili Mozirčani. Sodelovale so 8-članske ekipe.

V streljanju z malokalibrsko puško so se pomerile 4 članske

Športna tekmovanja ob 25-letnici Šlandrove brigade. Na sliki: Narodni heroj Vinko Jerman, predsednik pripravljalnega odbora, je najboljšim ekipam podelil lepe pokale

nalni tekmi premagalo ekipo Kamnika in sicer šele v podaljšku (streljanje enajstmetrovk) s 6 : 5. Tekma se je namreč v rednem času končala z rezultatom 2 : 2. V tekmi za tretje in četrto mesto je moštvo Mozirja premagalo Žalec s 4 : 2.

Med odbojkarji je prvo mesto zasedla ekipa Žalca, ki je v finalni tekmi premagala Kamnik II (mladinci) s 3 : 1. Z istim rezul-

te rezultati: Kamnik 937 krogov od 1200 možnih, Domžale 890, Mozirje 581, Žalec 374. Med posamezniki je bil najboljši Peter Bertonec iz Kamnika z 237 krogi od 300 možnih.

Ob zaključku tekmovanja je Mirko Jerman, predsednik odbora za proslavo 25-letnice ustanovitve Šlandrove brigade, vsem zmagovalnim ekipam izročili lepe pokale in priznanja. S.

OBVESTILO

Delavska univerza Kamnik prireja tečaje:

1. Gospodinski tečaj
2. Šiviljski tečaj
3. Tečaj za gospodinske pomočnice
4. Tečaj za izobraževanje delavcev v kmetijstvu

Tečaji bodo v popoldanskem času v Kamniku. Prijave sprejema Delavska univerza Kamnik, Kidričeva ulica (Zdravstveni dom) osebno ali po telefonu 83-452 vsak dan od 7. do 15. ure.

DELAVSKA UNIVERZA KAMNIK

KNJIGARNA IN PAPIRNICARNA KAMNIK

Hitro in solidno vas posterežemo s knjigami sodobne leposlovne in strokovne literature, s šolskimi knjigami in šolskimi ter pisarniškimi potrebščinami in tiskovinami. Sprejemamo tudi vsa naročila za razne knjižne zbirke, inozemske knjige in revije.

Smrtna nesreča inž. Turnška

V hudi prometni nesreči je 1. avgusta ob 21.30 pri Drenovem griču izgubil življenje dipl. inženir gozdarstva Silvo Turnšek, doma iz Zagorice pri Stahovici. Nesrečo je povzročil avto francoske registracije, ki je proti vsem predpisom v smeri proti Ljubljani prehitel strnjeno kolono. Najprej je oplazil nasproti vozeči avto. Ing. Turnšek, ki je vozil 150 m za tem avtom, je videl nesrečo in je že skoraj ustavil avto, ko je francoski avto čelno silovito trčil vanj, da sta se obe vozili postavili kvišku. Ing. Turnšek je bil na mestu mrtev, šofer avtomobila, ki je povzročil nesrečo, Nikola Gligorov, pa je umrl v Ljubljan-

ski bolnišnici. Ing. Slivo Turnšek je maturiral na kamniški gimnaziji leta 1956, gozdarsko fakulteto pa je končal v Zagrebu. Uslužben je bil pri Sloveniji lesu. Pokopali so ga v Stranjah ob veliki udeležbi prebivalstva. Njegov pogreb je pokazal, kako je nesreča hudo pretresla vse, ki so ga poznali. Bil je zelo priljubljen. Zapuščca ženo in dve hčerki.

Ivan Zika

10. oktobra letos bo v kino dvorani v Kamniku gostoval Ivica Šerfezi s pevko Lado Kos, Francijem Korenom mlajšim in zagrebškim zabavnim orkestrom Alegro.

Predprodaja vstopnic na Delavski univerzi v Kamniku.

KAMNIŠKA KRONIKA

JUNI 1963

ROJSTVA:

Urahar Marjeta iz Rožična.

POROKE:

Čibašek Zdenko iz Most, mizar, star 23 let, in Prodnik Marija s Kregarjevega, natakaraica, stara 19 let; Ferme Mihael iz Laškega, kmet, star 29 let, in Žavbi Frančiška iz Zg. Tuhinja, kmetovalka, stara 22 let; Kališnik Karol iz Podboršta, elektromehanik, star 23 let, in Drolc Olga iz Kamnika, delavka, stara 17 let; Kosec Alojz iz Sel pri Vodica, kmet, star 37 let, in Koželj Ivana z Mlake, delavka, stara 38 let; Koštomaj Karl iz Kamnika, klepar, star 24 let, in Rihter Ivana iz Kamnika, delavka, stara 29 let; Levičar Alojz iz Nasovč, livar, star 28 let, in Dejak Matilda iz Nasovč, delavka, stara 19 let; Martinčič Franc iz Dolnjega Logatca, zidar, star 27 let, in Suštar Breda iz Loke, kuharica, stara 23 let; Mlinar Anton z Velike Lašne, delavec, star 32 let, in Vodlan Marija z Vranje peči, kmečka delavka, stara 26 let; Novak Franc iz Kamnika, ključavničar, star 26 let, in Obrankovič Ana iz Kamnika, delavka, stara 24 let; Palčič Anton iz Kamnika, profesor, star 29 let, in Mihelič Marija iz Kamnika, študentka, stara 21 let; Podjed Peter iz Godiča, inštalater, star 22 let, in Zobavnik Marija iz Kamnika, tekstilni tehnik, stara 22 let; Sem Viljem iz Kamnika, delavec, star 23 let, in Voler Marta z Duplice, delavka, stara 29 let; Slabajna Jože iz Kamnika, mesar, star 38 let, in Sitar Jerica iz Kamnika, uslužbenka, stara 26 let; Škafar Jožef iz Lendave, delavec, star 21 let, in Štebe Marija iz Podboršta, delavka, stara 19 let; Vrhovnik Janez s Hriba, delavec, star 21 let, in Šimenc Rozalija, iz Studenc, delavka, stara 21 let.

SMRTI:

Mihelin Ivana iz Podgorja, gospodinja, stara 71 let; Prezelj Katarina iz Podgorja, druž. upokojenka, stara 67 let; Rant Marija iz Kamnika, gospodinja, stara 75 let; Sajovic Leopold iz Motnika, usnjnar, star 79 let.

JULIJ 1968

Rojstev ni bilo.

POROKE:

Gostenčnik Jože iz Dovž, ekonomist, star 33 let, in Ramšak Darinka iz Mekinj, ekonomistka, stara 18 let; Jurjovec Franc iz Ljubnega ob Savinji, delavec, star 21 let, in Zertek Amalija iz Kamnika, delavka, stara 24 let; Juteršek Albert iz Podgorja, zdravnik, star 30 let, in Škorjanc Marija iz

Umrl je Jakob Kralj

V Ljubljani je umrl 28. julija naš občan Jakob Kralj, upokojeni nameščenelec podjetja »Kamnik«, ščine občine Kamnik in je od le-Bil je tudi več let odbornik skupne 1954 — 1958 sklepal zakonske zveze pri matičnem uradu.

Pokopali so ga na pokopališču na Viču.

Kamnika, študentka, stara 25 let; Suštar Janez s Sel, železolivar, star 36 let, in Drolc Antonija iz Rožična, delavka, stara 28 let; Ves Janez iz Mengša, strojni ključavničar, star 22 let, in Krivorotov Gabrijele z Duplice, delavka, stara 20 let.

SMRTI:

Jerič Franc iz Smartna, upokojenec, star 70 let; Kolbl Mirko iz Mekinj, os. upokojenec, star 64 let; Perne Franc iz Kamnika, pekarski mojster, star 56 let; Podbevšek Franc iz Olševka, radiomehanik, star 22 let; Turk Antonija, os. upokojenka, stara 65 let; Volkar Franc iz Zg. Palovč, kmet, star 58 let; Zibert Ljudmila iz Motnika, stara 49 let.

AVGUST 1968

ROJSTVA:

Voljkar Radko iz Zg. Tuhinja.

POROKE:

Ajdovec Jože iz Olševka, električar, star 30 let, in Kern Cecilija s Klanca, uslužbenka, stara 21 let; Jagodič Marjan iz Dvorja, delavec, star 22 let, in Gregorin Martina z Brega pri Komendi, delavka, stara 17 let; Kaker Jože iz Bistričice, mizar, star 21 let, in Erjavšek Anica iz Bistričice, delavka, stara 19 let; Kern Ferdinand iz Loviča, avtoprevoznik, star 30 let, in Žabič Zorica iz Kamnika, delavka, stara 25 let; Koritnik Jože iz Brič pri Polh. gradu, strugar, star 24 let, in Golob Jožefa z Duplice, delavka, stara 22 let; Krmavnar Feliks iz Zagorice, finomehanik, star 26 let, in Vode Slava iz Komende, uslužbenka, stara 19 let; Mušič Franc iz Podgorja, strojni ključavničar, star 23 let, in Drašler Anica s Križa, kurirka, stara 20 let; Mezeg Jože z Vranje peči, gozdni delavec, star 28 let, in Grčar Marija iz Sp. Palovč, delavka, stara 18 let; Omovšek Franc z Gozda, mizar, star 28 let, in Zajc Marija iz Laz v Tuhinju, gospodinska pomočnica, stara 23 let; Pavlič Janez iz Kranja, elektroinštalater, star 21 let, in Hacin Miroslava z Mlake, uslužbenka, stara 19 let; Virant Drago iz Ljubljane, uslužbenec, star 37 let, in Pavlič Terezija iz Domžal, uslužbenka, stara 29 let.

SMRTI:

Fajgelj Neža z Mlake, socialna podpiranka, stara 50 let; Galin Janez iz Kamnika, kmet, star 84 let; Kepic Barbara iz Most, otrok, star 18 mesecev; Malež Franc iz Košič, kmet, star 84 let; Matjaž Jurij iz Mekinj, ključavničar, star 27 let; Novak Barbara iz Zajasovnika, preužitkarica, stara 70 let; Spruk Franc iz Črne, osebni upokojenec, star 67 let; Turnšek ing. Silvo iz Zagorice, star 34 let; Verovšek Marjeta iz Godiča, gospodinja, stara 78 let; Zalaznik Ivana iz Velike Lašne, preužitkarica, stara 84 let; Železnik Janez iz Spitaliča, kmet, star 57 let.

»KAMNIŠKI OBCAN« — glasilo SZDL občine Kamnik. — Urejuje uredniški odbor. — Glavni uredniki France Svetelj, tehnični urednik Avgust Novak. — Izhaja enkrat mesečno — Uredništvo in uprava: Delavska univerza, Kamnik, Kidričeva ulica (Zdravstveni dom). Tiskarna ČZP »Kočevski tisk« v Kočevju.